

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

RECUILL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIJOURS 21 DE GENER DE 2010

Amb el patrocini de la

FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

GENCAT	La Generalitat potencia l'agricultura ecològica a les escoles
BTV	Educació vol que els alumnes s'apropin a la producció agrària ecològica
DIARI DE GIRONA	Educació avança tres setmanes la preinscripció
EL PUNT	CCOO demanda Educació pel retard a cobrir les baixes
AVUI	Gent de poques paraules
EL PUNT	A escola ningú no diu llaminadura
EL PUNT	Pares, fills i escola
AVUI	Més de 1.900 joves visitaran l'exposició 'I Tu, de què vas?' sobre la prevenció de drogues
EL PAIS	Educación planea redistribuir a los profesores e impulsar la investigación

GENCAT.CAT. 21.01.10

LA GENERALITAT POTENCIA L'AGRICULTURA ECOLÒGICA A LES ESCOLES

Els consellers d'Agricultura i d'Educació han presentat avui la maleta pedagògica De l'hort a casa. L'objectiu d'aquest recull de materials didàctics és ampliar l'oferta pedagògica relacionada amb els horts escolars ecològics

El conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, Joaquim Llena, i el conseller d'Educació, Ernest Maragall, han presentat avui a Barcelona, la maleta pedagògica De l'hort a casa. És un recull de materials didàctics adreçats a l'alumnat i al professorat de primària i secundària de Catalunya, que ha estat editat per l'Associació Vida Sana i la Generalitat de Catalunya amb el suport de l'Obra Social de la Fundació "la Caixa".

Aquesta iniciativa forma part de les 105 accions que conformen el Pla d'acció per a l'alimentació i l'agricultura ecològiques 2008-2012, aprovat pel Govern el passat mes de novembre de 2008. Els materials s'enviaran als 75 centres de recursos pedagògics distribuïts arreu del territori per poder-los fer arribar als centres educatius amb guies didàctiques i formació dels mestres i professors que l'utilitzaran.

L'objectiu d'aquesta iniciativa no és un altre que informar i formar als infants sobre la producció agrària ecològica i ampliar l'oferta pedagògica relacionada amb els horts escolars ecològics. La producció agroalimentària ecològica és un sistema de producció encaminat a l'obtenció d'aliments d'elevada qualitat nutritiva i organolèptica mitjançant l'aplicació de mètodes productius sostenibles i respectuosos amb el medi ambient i l'entorn rural, sotmesos a un estricte sistema de control i certificació.

Així, a l'interior de la maleta es troben propostes d'activitats fàcils d'integrar en projectes escolars destinats a desenvolupar competències orientades en fer un ús responsable dels recursos naturals i tenir cura del medi ambient. Amb aquesta proposta, la Generalitat posa a l'abast dels infants i els docents una informació bàsica sobre producció ecològica dels aliments amb un format entenedor i participatiu.

Durant la presentació, el conseller d'Educació, Ernest Maragall, ha destacat l'elevat valor educatiu d'aquesta iniciativa que promou una alimentació sana entre els escolars. Maragall, a més, ha dit que estan treballant perquè la majoria de centres escolars de Catalunya tinguin horts a les seves instal·lacions. Actualment, a la ciutat de Barcelona hi ha 180 centres que tenen hort escolar, d'un total de 550 escoles tant de primària com de secundària i públiques o privades.

Per la seva part, el conseller Joaquim Llena, ha dit que és important educar els més petits en una alimentació sana, ja que per exemple el 70% de les patologies cròniques, com ara la obesitat, estan relacionades amb l'alimentació. "Si es promouen hàbits sans, es pot gaudir d'una vida millor, una salut millor i alhora, es promou un contacte amb la mare Terra". Així mateix, "estem acostant els infants als productes de proximitat i posem en valor la feina que fan els agricultors", ha dit Llena, que ha afegit que iniciatives com promoure els horts escolars són una eina més per combatre el canvi climàtic.

DINS DE LA CAIXA DE FRUITES I VERDURES DE L'HORT A CASA ES POT TROBAR:

Joc de la bioca

Joc de preguntes i respostes que té com a objectiu passar una bona estona compartint reflexions al voltant de l'hort ecològic i el respecte pel medi ambient. Per aquest motiu, els continguts proposats són molt amplis i abasten aspectes relacionats amb el coneixement del calendari de l'hort, la sostenibilitat, el compost o el reciclatge. Es tracta d'una adaptació del popular joc de l'oca amb una nova cantarella: de col en col avança el cargol.

Joc Dóna la cara

Es tracta d'un joc motriu de persecució que simula les relacions alimentàries que es poden donar en un hort ecològic per comparar-les amb les que es donen en un hort en què es practica l'agricultura intensiva.

Dins una llavor

Es tracta d'un tetraflexàgon que permet veure una sèrie d'imatges que representen un cicle natural. Retallant i plegant el paper s'obté un fris de quadrats articulats que permeten doblar les dues cares que té el full presentant una seqüència de quatre imatges. El full, a banda del desenvolupament pla del tetraflexàgon, va acompanyat de les instruccions de muntatge i de dos textos que permeten treballar continguts relacionats amb els cicles naturals dels vegetals i el respecte pel medi ambient.

Experimentem amb el sòl

A través d'aquest joc es pretén donar a conèixer les propietats del sòl per tal de tenir una idea més clara de com és el nostre sòl per tal d'iniciar amb més èxit el nostre hort ecològic.

HorTAC

HorTAC és un CDRom que pretén desenvolupar un conjunt d'habilitats que són necessàries per resoldre una sèrie de reptes mitjançant l'experimentació digital. El seu contingut s'estructura en tres apartats:

El calaix d'informació: permet l'accés a un conjunt d'arxius que contenen els originals dels materials didàctics que componen la maleta ecològica. Va adreçat al professorat.

L'hort pas a pas: l'entrada a aquest apartat es realitza a través d'una animació que dóna pas a 12 activitats que tenen com a fil conductor l'hort escolar ecològic.

Jocs: set propostes lúdiques ambientades en l'hort, que permeten jugar i, alhora, aprendre.

Calendari de l'hort escolar ecològic

Amb aquest calendari es pretén diferenciar amb facilitat les espècies pròpies de l'hort de tardor-hivern, les de l'hort de primavera-estiu i les que es poden conrear tot l'any. D'altra banda, també s'indica si la sembra s'ha de fer directament amb les llavors o si s'ha d'iniciar amb planter. Les 26 espècies d'horta que es presenten són les més clàssiques dels horts i estan ordenades segons la part de la planta que es menja. El calendari es complementa amb tota una sèrie de suggeriments per treballar a l'hort i una justificació de l'agricultura ecològica que poden donar peu a debats constructius.

La maleta es complementa amb tres llibres. La Guia de les espècies més comunes d'horta a Catalunya, és un llibre de coneixements que recull un conjunt de fitxes, seleccionades a partir d'entrevistes realitzades a avis i àvies de Catalunya. Cadascuna de les fitxes conté una imatge, informació específica de l'espècie i consells pràctics per aconseguir bons productes ecològics. La informació específica s'organitza en diferents camps com ara el sòl, clima, sembra, reg, fertilització, plagues i malalties. D'altra banda, el llibre Què és l'agricultura ecològica? dóna a conèixer, amb un llenguatge planer i entenedor, els principis fonamentals de l'agricultura ecològica. Finalment, L'hort escolar ecològic és un manual que combina els coneixements relacionats amb l'hort amb lectures i propostes didàctiques.

EDUCACIÓ VOL QUE ELS ALUMNES S'APROPIN A LA PRODUCCIÓ AGRÀRIA ECOLÒGICA

El Departament d'Educació vol sensibilitzar els estudiants sobre la producció agrària ecològica i ampliar l'oferta pedagògica relacionada amb els horts escolars. Per fer-ho, ha engegat la iniciativa De l'hort a casa, uns jocs que ajuden a apropar aquest àmbit als alumnes.

De l'hort a casa és un recull de materials didàctics adreçats a l'alumnat i al professorat de primària i secundària de Catalunya que ha estat editat per l'Associació Vida Sana i la Generalitat de Catalunya amb el suport de l'Obra Social de la Fundació "la Caixa".

L'objectiu d'aquesta iniciativa és informar i formar els infants sobre la producció agrària ecològica i ampliar l'oferta pedagògica relacionada amb els horts escolars ecològics.

Veure video:

<http://www.btvnoticies.cat/2010/01/20/educacio-vol-que-els-alumnes-sapropin-a-la-produccio-agraria-ecologica/>

[inici](#)

EDUCACIÓ AVANÇA TRES SETMANES LA PREINSCRIPCIÓ

El canvi del calendari activa abans la maquinària per al nou curs i les sol·licituds s'han de fer a partir del 2 de febrer

El Departament d'Educació de la Generalitat va per feina i d'aquí a dues setmanes obrirà les preinscripcions d'alumnes per al curs vinent, 2010-2011. Aquest procés s'ha avançat tres setmanes respecte a l'any passat - llavors es va posar en marxa el 23 de març- a causa de la modificació del calendari escolar. Per aquest motiu, ara la preinscripció s'iniciarà el 2 de febrer.

La conselleria d'Ernest Maragall ha activat abans la maquinària per preparar el nou any escolar perquè el curs començarà més aviat de l'habitual i s'incorporaran canvis rellevants com ara la incorporació d'una nova setmana de vacances a l'hivern. Avançar l'inici de l'activitat docent i lectiva també implica enllestir abans tant les plantilles de mestres i professors com la programació.

Les primeres preinscripcions que cal formalitzar es corresponen als ensenyaments obligatoris: segon cicle d'Educació Infantil -de 3 a 6 anys-, Primària i Secundària. Aquelles persones que optin per presentar la seva sol·licitud per Internet, ho hauran d'haver fet la mitjanit del 15 de febrer -un dia abans que si ho fan de manera presencial-. Qui vulgui preinscriure's als ensenyaments de Dansa també ho haurà de fer entre el 2 i el 16 de febrer.

La preinscripció per als ensenyaments postobligatoris es realitzarà al maig, començant pel Batxillerat, la Formació Professional de Grau Mitjà, els Programes de qualificació professional inicial i els Ensenyaments d'Arts Plàstiques -totes elles s'hauran de formalitzar entre el 10 i el 21 de maig-; i continuant amb la FP de Grau Superior -prevista entre el 25 de maig i el 4 de juny-.

Música, Esports i Idiomes

Abans, del 19 al 30 d'abril, s'hauran de presentar les sol·licituds per cursar els ensenyaments professionals de Música. Pel que fa als esportius, cada centre haurà de fer públic el seu calendari abans del 25 de maig per al primer període i del 10 de desembre per al segon.

Finalment, la preinscripció per als ensenyaments d'idiomes es deixa per a l'estiu i principi de desembre, per al primer i segon període respectivament.

[inici](#)

CCOO DEMANDA EDUCACIÓ PEL RETARD A COBRIR LES BAIXES

Els sindicats es reuniran avui per valorar si fan mobilitzacions

El recurs interposat per CCOO al jutjat contenciós administratiu va coincidir amb la reunió de la mesa sectorial, durant la qual el departament va admetre que no ha sabut explicar bé les seves actuacions i va instar els sindicats a negociar en un nou clima de confiança.

CCOO ha presentat una demanda contra el Departament d'Educació per abandonament de responsabilitats. Els arguments jurídics en els quals es fonamenta la demanda són «la manca de motivació i arbitrarietat de l'administració en les modificacions introduïdes» en el nou procediment de nomenament telemàtic del professorat interí i substitut; la manca de voluntat negociadora, que s'interpreta com una violació del dret fonamental a la llibertat sindical; i la manca de nomenaments diaris dels substituïts, tal com preveuen, afirmen, les instruccions per a l'organització i el funcionament dels centres públics. El sindicat va comprovar que es tarda una mitjana de 4 dies a fer efectives les substitucions.

CCOO ja va presentar el mes de setembre una queixa al Síndic de Greuges pels «greus problemes d'aquest inici de curs [2009-2010]». La resposta del Síndic va ser que sol·licitaria a Educació la documentació pertinent i que alhora iniciava una actuació d'ofici en relació amb el procediment telemàtic de nomenaments.

Tanmateix, fonts dels sindicats CCOO i ASPEPC-SPS han informat que ahir mateix es va fer una reunió de la mesa sectorial en la qual el departament va fer gestos de bona voluntat destinats a instaurar un nou clima de confiança. En concret, Educació va anunciar que els nomenaments de substituïts es farien 3 cops per setmana i no 2, com fins ara, i es va mostrar disposat a parlar del calendari escolar del curs vinent i de tot el que calgui, però no a tocar el calendari del curs actual. CCOO valora positivament «amb reserves, en espera que es confirmi» la nova actitud del Departament d'Educació. ASPEPC-SPS demana que aquestes paraules es concretin en fets i un acord sense ambigüitats. Insisteixen en la seva voluntat de negociar, però no a qualsevol preu. Fonts del sindicat majoritari, USTEC-STEs, es mostren receloses d'aquesta bona voluntat expressada pel departament i reclamen fets concrets i no tan sols paraules.

De moment, els sindicats de l'ensenyament han decidit reunir-se aquesta tarda per adoptar una posició conjunta, i decidir si tiren endavant, o si de moment aturen, les mobilitzacions que volien anunciar avui mateix.

[inici](#)

OPINIO

GENT DE POQUES PARAULES

ANTONI DALMAU / ESCRIPTOR

De tant en tant, als mitjans de comunicació, se suscita el tema de l'empobriment del llenguatge i les mancances d'expressió que patim. No fa pas gaire, per exemple, i en aquestes mateixes pàgines, alguns especialistes arribaven a la conclusió que els dèficits d'escriptura dels joves no venien pas del mòbil, sinó que en culpaven internet i els plans d'estudi.

LLEGIR COSES COM AQUESTES M'HA RECORDAT que, temps enrere, havia tingut ganes d'escriure -i aleshores no ho vaig fer- la lloança d'un anunci que sortia a la televisió i als diaris: em refereixo a una publicitat de Biblioteques de Barcelona que podríem resumir en l'eslògan Les biblioteques sí que són guai. Al meu entendre, era una autèntica troballa i, a part de l'encert de la realització, em feia feliç que incidís en aquesta pobresa creixent del nostre llenguatge, en la reducció progressiva de l'espectre de paraules que tots plegats, i no solament els joves, solem utilitzar. Per exemple: és evident que cada cop sabem menys coses d'alguns àmbits de la nostra societat que estan en regressió -el món rural, per esmentar-ne un d'evident, o ben aviat el món d'algunes indústries que han estat tan importants com ara el tèxtil-, però no sembla que aquesta pèrdua es compensi amb una riquesa equivalent en els àmbits de relació que ens són més habituals. El problema no és, doncs, que anomenem amb el genèric arbre o animal tota la diversitat d'espècies que hi ha més enllà del clos de les ciutats; el problema, prou conegut, és que cada vegada ens expliquem pitjor i manegem un vocabulari més esquifit, amb la reducció consegüent, no ens enganyem, de la nostra capacitat de pensament i raciocini.

SERIA BONIC, I TERRIBLEMENT INGENU, poder creure que tot plegat és el fruit d'haver aconseguit una destil·lació suprema del llenguatge, d'haver arribat a aquell "minimalisme de l'essencialitat" de què parlava una vegada en Modest Prats, el capellà i filòleg empordanès. És la comparació que ell retreia de Steiner, quan recordava que les 28.000 entrades lèxiques de William Shakespeare es redueixen a 2.500 en el cas de Racine, i això no priva pas el segon de ser, com el primer, un geni de la literatura... No, esclar, el nostre problema és tot un altre i no crec que tot el mal es trobi, com tan sovint sentim a dir, en una societat fonamentada en la força de la imatge, en el sincretisme del llenguatge tecnològic o en el mal costum del llenguatge volgudament reduccionista que els joves apliquen quan xategen o s'envien missatges per telèfon. Hi ha d'haver, n'estic segur, algun dèficit en la nostra formació que expliqui la gravetat d'un fenomen creixent que, malgrat que sembla preocupar unes quantes persones, no veig pas que trobi cap mena de remei. De tant en tant, és ben cert, hi ha algú que s'exclama, i que fins i tot guanya l'adhesió momentània d'algun lector distret. Valgui, doncs, aquest article, com a mostra d'un lament que tanmateix no s'apaga o com una nova veu que clama en el desert...

RECORDO TAMBÉ QUE, FA UNS QUANTS ANYS, un amic corresponsal de la televisió a França m'explicava que, quan sortien al carrer amb les càmeres per captar les opinions dels vianants sobre qualsevol tema, podien aprofitar moltes més entrevistes que les que se solen obtenir, amb el mateix procediment, al sud dels Pirineus. O sigui, per dir-ho més brutalment, que els francesos s'expliquen millor, saben articular el seu discurs més bé que nosaltres i qui sap si tenen fins i tot més vocabulari. És un problema pròxim al 1r que hem denunciat: no sols es redueix el nostre espectre de mots, sinó que cada vegada ens expliquem pitjor, sigui de paraula, sigui per escrit.

HI HAURIA, ESCLAR, LA TEMPTACIÓ de fer recaure un dèficit tan evident en el nostre sofert i forçós bilingüisme o, cada cop més, en el nostre innegable plurilingüisme. Com que el castellà s'apodera de tot i arracona cada cop més el català en això que en diem l'ús social -el pati de l'escola, el mercat o la feina-, com que tenim tres-cents idiomes voltant per Catalunya en graus diversos de penetració, ja és prou que siguem capaços d'articular uns quants mots ben endreçats en cada una de les llengües majoritàries que arribem a dominar. Però la veritat és que la comparació amb societats no tan multilingües com la nostra, o sense la presència de dues llengües oficials i preferents al costat de l'anglès, no sembla pas donar una explicació a aquest empobriment que comentem. Deixant-nos endur simplement pel que sentim aquí i allà, qualsevol diria que el castellà de Valladolid o de Múrcia tampoc no passa pel seu millor moment...

AIXÍ, DONCS, I PER RESOLDRE EL PROBLEMA de la pobresa del llenguatge, la recepta que ofería aquell vell anunci de Biblioteques de Barcelona era sens dubte eficaç i ben intencionada: aneu a les biblioteques i llegiu, venia a dir; segur que, a més d'obrir-vos a un món fascinant, apassionant, enriquiu el vostre llenguatge (i us explicareu millor, i fareu menys faltes d'ortografia, esclar). Potser sí que el noi un xic aturat de l'anunci podria penjar de la seva enamorada un reguitzell de paraules molt més ric que el de trobar-la simplement... "guai". Però em temo que la visita sovintejada a les biblioteques, tot i els seus beneficis innegables, no resoldria tota la magnitud del problema.

FA FALTA ALGUNA COSA MÉS. El meu amic corresponsal, decebut de veure el contrast entre nosaltres i els francesos, em cantava les excel·lències del sistema educatiu dels nostres veïns, que em sembla que inclou -i no sé ben bé si encara inclou- l'obligació a tot l'ensenyament bàsic de fer una redacció, escriure un dictat i memoritzar i recitar un poema cada setmana, és a dir, diverses pràctiques pedagògiques que alguns deuen considerar completament passades de moda, allunyades dels mètodes educatius més en voga... No sé pas com podria encabir-se enmig de la selva actual de disposicions educatives i lingüístiques -pobres mestres i pobres criatures!-, però potser si ho apliquéssim aquí, a les nostres escoles i amb caràcter general i obligatori, alguna cosa hi guanyaríem: encara no seríem capaços de discernir entre un roure i una alzina o entre una gallina i un gall, però segur que el nostre xicot d'aquell anunci oblidat expressaria millor els seus sentiments i seria capaç de dir-li a la noia que, quan estava amb ella, "el temps s'atura, el silenci parla i el meu cor sent que ja no ha de buscar res més"... I és que això li deia el noi, després de passar per l'aprenentatge benigne i salvador -realment màgic pel que es veu- de les nostres biblioteques...

[inici](#)

EL PUNT. 21.01.10

A ESCOLA NINGÚ NO DIU LLAMINADURA

La societat s'hauria de prendre seriosament la tendència creixent a «aigualir» la llengua

ANDREU BOSCH I RODOREDA

«A l'escola ningú no diu bassal ni lllaminadura» o: «Papa, tots els nens diuen bassura i txarco», vet aquí dues de les frases que m'etziben, sense cap malícia, les meves filles, de 7 i 9 anys, quan parlem d'aquests arguments a taula. Afegiu-hi abejorro, (quin) asco!, assustar, bocata, emputxar, txutxe i vale!, per citar un ventall de mots recurrents en català escolar. D'entrada, ja us dic que sóc filòleg; i, doncs, m'acuso de deformació professional en

l'àmbit familiar. Pensareu que dec estar martiritzant les meves filles, tal vegada. No, tot plegat resulta força espontani i divertit, perquè ja m'ho diuen amb sornegueria. De fet, ja saben de quin peu calço. Ho fem de manera molt planera i didàctica, no patiu, amb un ep! (que vol dir «això grinyola...»). Per exemple, amb els pobres pronoms febles en i hi, en frases com ara hi vaig o n'he vist tres (de garses); amb seqüències naturals i senzilles, del tipus en vull de vermells (de retoladors) i les lleties no m'agraden gaire.

Alguna cosa deu estar passant a l'escola, però de fet a la societat, al carrer, perquè les meves filles detectin aquestes esllavissades lingüístiques. És clar que la nostra (de)formació lingüística, de pare i mare, contribueix a la formació lingüística de les nostres filles més enllà de l'escola, com en tots els altres àmbits inherents a l'educació des de casa.

I tot això no té a veure, al meu entendre, amb la qüestió de la riquesa lèxica i expressiva, que en cada infant (parlant) varia en funció del seu entorn familiar, cultural i social. Reconèixer el propi ecosistema geogràfic, d'entorn, respon més aviat a una tria de model d'educació en l'àmbit familiar que no pas a una necessitat vital. Les meves filles saben reconèixer una calambruna (un trèvol pudent) i un rot de bou (ull de bou), distingeixen una ravenissa (de flor groga) d'un citró (ravenissa blanca); identifiquen una garsa, que no confonen amb una merla... I això perquè no els volem pas fer veure garses per perdus. De fet, un cop la llengua està adquirida, «tot és qüestió d'aconseguir petits refinaments, generalment d'adquisició de vocabulari, de controlar estructures un pèl més complexes i de potenciar les habilitats retòriques», deia Jesús Tuson a Una imatge no val més que mil paraules (2001).

No, això del català aigualit té a veure amb l'entorn sociolingüístic. En aquest sentit, hi ha estudis i recerques sobre l'ús col·loquial de la llengua entre els joves o en l'àmbit escolar que n'analitzen precisament la qualitat i l'evolució. Per exemple, sobre la no-realització d'esses sonores, sobre l'ensordiment o la vocalització de determinades consonants palatals i sobre l'absència de vocals neutres en barceloní (a l'estil d'algunes personalitats de primera fila, característiques que no han passat pas per alt a la gent del Polònia).

Potser estem recollint allò que s'ha anat sembrant, no a l'escola, sinó als mitjans de comunicació, especialment a través de la televisió, on sembla que l'assessorament lingüístic ja no s'estila gaire o que es caracteritza per la màniga ampla, per fals progressisme. No pot ser que la correcció lingüística només vagi lligada als telenotícies i als documentals; en canvi, als programes en directe, on regna l'espontaneïtat, tot s'hi val, en pro d'un model entenedor (com si la gent fos curta de gambals, tal vegada per disfressar la pobresa lingüística).

Se'm pot penjar com una llufa l'estereotip fàcil de purista, a l'estil d'un d'aquells lingüistes heavy de fa anys que discutien sobre el futur del català i els pros i contres del model de català light, que alguns anomenaven catanyol i altres, recentment, català aigualit; era aquella època en què els mitjans de comunicació debatien sobre l'alternativa barco per vaixell (de petit, tots dèiem busson, mot que ara faria riure enfront de bústia). No sóc conservador, més aviat esquerranot (dit a la manera d'en Tomàs Molina, a qui els de Polònia també sotmeten a escarni pel registre lingüístic ple de sufixos aspectius, que també formen part de la riquesa de la llengua).

Mentrestant, fins que la societat no es prengui seriosament aquesta tendència a aigualir la llengua que transmetem indistintament en situacions formals i informals (les llengües d'estat això no s'ho permeten), jo continuaré martiritzant les meves filles lingüísticament i seguirem vivint en un ecosistema de bombolla, desant les joguines i apagant els llums.

Evidentment, tot és llei de vida i la llengua canvia de generació en generació. «I serà l'escola, amb l'ajut desitjable de tot d'instàncies socials, que regalarà als alumnes les modalitats de la varietat culta o formal, eines que hauran de saber manejar en tot de situacions diverses que els oferirà la vida.» Tuson dixit.

[inici](#)

EL PUNT. 21.01.10

EL LECTOR ESCRIU

PARES, FILLS I ESCOLA

MARTIN MARTÍNEZ. BARCELONA

Després de llegir el resultat de l'estudi encarregat per la Fundació Jaume Bofill, sobre les famílies, penso que les que més fracassen en l'educació dels seus fills són les que gestionen malament els conflictes. Parlo dels conflictes que sorgeixen entre les expectatives dels pares i la disponibilitat dels fills... Cal dir que quan els conflictes no es resolen correctament, les interaccions disminueixen i les possibilitats d'educar reforçant, també! [...].

Vaig llegir en el diari digital La Malla, que s'emetrà per les televisions adherides a la Xarxa de Televisions Locals, una sèrie creada pel Canal Terrassa Vallès, i titulada Pares, fills i escola. Una sèrie que pretén donar eines als pares, perquè interaccionin eficaçment amb els seus fills. Una interacció que ha de comportar enriquiment per les 3 vies més netes: informació, reforç i imitació... La sèrie sembla que tindrà una estructura àgil: uns joves que parlen. Un presentador que presenta el tema. Uns pares que pregunten i un expert que contesta. I per acabar, unes recomanacions.

[inici](#)

AVUI. 20.01.10

MÉS DE 1.900 JOVES VISITARAN L'EXPOSICIÓ 'I TU, DE QUÈ VAS?' SOBRE LA PREVENCIÓ DE DROGUES

La mostra s'inaugurarà demà i també es faran sessions formatives per a docents, sanitaris i pares

La Sala Muncunill acollirà a partir de demà l'exposició I tu, de què vas?, una mostra adreçada al jovent amb la qual es pretén prevenir el consum de drogodependències. El Servei de Salut i Comunitat de l'Ajuntament de Terrassa organitzarà prop de 70 visites d'instituts a l'exposició, que està cedida per la Diputació de Barcelona i té un caràcter itinerant. La inauguració de l'exposició tindrà lloc demà, a les 18h, i anirà a càrrec del tinent d'alcalde d'Acció Social i Drets Civils, Isaac Albert, i de la diputada adjunta de l'Àrea de Benestar Social de la Diputació de Barcelona, Teresa Padrós.

I tu, de què vas? s'adreça a adolescents de 12 a 16 anys i també als seus pares i educadors per conèixer i tractar la prevenció de conductes de risc. Aquesta mostra presenta cinc espais interactius referents a informació general sobre les drogues, mites i creences, actituds davant d'aquestes, les influències, i la presa de decisions. D'aquesta manera, es convida als visitants a fer un procés de reflexió i diàleg al voltant d'aquests cinc àmbits i reflexionar al respecte dels aspectes que influeixen en la conducta humana i el consum de drogues.

L'exposició és oberta al públic en general i a les visites organitzades de grups i classes dels centres educatius de la ciutat, que tindran una hora i mitja de durada. Fins ara hi ha confirmades 67 visites de diferents grups de 12 centres educatius, amb la participació de més de 1.900 joves. El Servei de Salut i Comunitat de l'Ajuntament de Terrassa ha concertat les visites guiades i els tallers que se celebraran posteriorment a les aules de les escoles, que són els següents: El Cingle, IES Montserrat Roig, IES Blanxart, Ramon Pont, IES Nicolau Copernic, Escola Pia, Goya, IES Torre del Palau, IES Terrassa, IES Can Jofresa, El Cim, Vedruna, Martí, Joaquina de Vedruna, Sagrat Cor de Jesús, La Llar, a més del Centre d'Educació Especial Heura i el grup d'adolescents de l'Hospital de Dia.

A més d'aquesta formació per als joves, la Diputació també ofereix la possibilitat d'oferir formació en la matèria per al personal docent, professionals sanitaris i el pares dels alumnes. A Terrassa ja s'han confirmat les sessions per a 80 professionals docents i 20 sanitaris. Per als pares i mares s'ha programat una sessió informativa el proper 16 de febrer a les 18:30, a la sala d'actes de la Biblioteca Central de Terrassa. Aquesta activitat està inclosa en el mòdul d'habilitats educatives de les activitats per a mares i pares del PAME, titulada I tu, com t'hi impliqueres?.

[inici](#)

EL PAIS. 21.01.10

EDUCACIÓN PLANEA REDISTRIBUIR A LOS PROFESORES E IMPULSAR LA INVESTIGACIÓN

El nuevo modelo de financiación universitaria contempla la creación de complementos de excelencia científica y de innovación

La propuesta para cambiar el modelo de financiación universitaria que ayer presentó el ministro de Educación, Ángel Gabilondo, a los rectores reclama más esfuerzo presupuestario hasta 2015 -tanto del Gobierno central como de las comunidades-, pero asume que la crisis económica no permite hacerlo de inmediato. Sin embargo, el texto, que se debatirá en los próximos dos meses, dice que no se puede esperar al arreglo de algunos fallos para que los recursos que ya existen funcionen mejor.

El primer punto que señala el texto es el desajuste entre la oferta y la demanda de titulaciones (hay muchas titulaciones y muy repetidas, por lo que algunas se quedan vacías) y el consiguiente exceso de profesorado "dedicado a tareas docentes". Esto significa que hay muchos profesores para muy pocos alumnos en algunas áreas y en algunas titulaciones. Así, si uno de los objetivos principales del nuevo modelo es ordenar esa oferta (reduciendo el número de universidades que imparten carreras con menos demanda y evitando que se repitan en campus muy cercanos), la idea es distribuir también mejor a esos profesores, al mismo tiempo que se incentiva la actividad investigadora. Un ejemplo: en el curso 2007-2008, entre las universidades de Zaragoza, Salamanca y Valladolid hubo 30 estudiantes nuevos en la carrera de Estadística. A esta situación hay que sumar la previsión de un descenso demográfico que hará perder a la Universidad 220.557 matriculados hasta 2016, a pesar del repunte que está provocando la crisis, según el libro Universidad, sociedad y territorio, de la Universidad de Cantabria y el Banco Santander.

El texto parte de la base de que en España hay nueve profesores por cada 100 universitarios, mientras que la media en los países europeos es de seis. Así, si la reducción del número de estudiantes por clase que propugna el nuevo modelo europeo (Plan Bolonia) vendrá de reducir también las clases presenciales y de reordenar la oferta, el documento considera que no harán falta más profesores para ese cambio. De hecho, lo que las comunidades deberán considerar son medidas "transitorias", como flexibilizar las asignaturas y las ramas de conocimiento que puede impartir un profesor, planes de jubilación incentivada o mayor movilidad de los docentes dentro de su comunidad autónoma.

Por otro lado, ese "exceso" declarado de profesores dedicados a tareas docentes podría compensarse con una mayor dedicación a la investigación. Muchas son las medidas que salpican todo el texto para incentivar la dedicación científica. En lo que se refiere al profesorado, la propuesta señala en uno de sus apartados que los incentivos económicos creados a mediados de los noventa ya no surten el efecto deseado porque son poco elevados (hasta 149 euros al mes por sexenio de investigación). Por esto, se propone, por ejemplo, crear nuevos complementos de "excelencia científica" y de "transferencia e innovación". Estos últimos supondrían un incremento en gastos de un millón anual.

Todo esto tendrá que ajustarse a lo que digan las futuras leyes de Economía Sostenible y de Ciencia -y al estatuto docente e investigador, aún pendiente-, recordó el secretario general de Universidades, Màrius Rubiralta. Sin embargo, el documento lanza ya una serie de recomendaciones, como la incentivación de la movilidad ya mencionada, pero también el intercambio internacional, entre la universidad y organismos públicos de investigación; o las excedencias para explotar los resultados de I+D con la creación de empresas de base tecnológica.

[inici](#)